

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Trophæa Mariana, Ob Hæresim Trivmphantam

Mattsperger, Daniel

Ursellis, 1601

Trophævm II. D. Mariae Matri Dei S. De manubiis Hypocrisis & Mendacii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70269)

tendis? nisi forte tacite regnare vis, quam mortuam fateri non vis? VNVS SOLVS EST DEVS. Hic est ensis, quo iugulum Idololatriæ & cor configimus; si serio Idololatriam odisti, aspice & mecum triumphas; sin cum eadem clâ conspiras, tu quoque ferrum recipe; MARIA NON EST DEVS, SED MATER DEI. Ecce enim alterum aduersus te Trophæum paratur.

TROPHÆVM SECVNDVM.

Argumentum.

VT Heretici Catholicos apud plebem erroribus & licentia fascinatam, Idololatria reos faciant, duobus modis potissimum consequi conantur Hypocrisis, quia se DEI vnus solius causam agere simulant; & Mendacio, quia Catholicis affingunt, quæ eis in mentem nunquam venerunt. Hinc itaque vt ipsi pii videantur, nos impios mentiantur; vt Zelota ipsi æstimentur, nos Idololatrias committuntur, & debitum MARIAE cultum, vt sacrilegium criminantur. Hinc alterum MARIAE Trophæum statuimus:

DIVAE MARIAE, MATRI DEI S. DE MANVBIIS HYPOCRISIS ET MENDACII.

VTRVM inuis, te Hypocritam dicam an Mendacem? an vtrumque; an in Hypocrisis loquentem mendacium? Dicis, *solum Deum honorandum*; Hæc Hypocrisis est. Dicis *MARIAM a nobis honorari tanquam Deum*: hoc mendacium est. Scilicet, Hypocrita tu, vt habearis honoris Dei vindex, mendax esse non erubescis; Dicis, *nos auferre Deo, quod tu restitu-*

1. Timeth. 4

Matris DEI
nomen ac di-
gnitas, Hæreti-
cæ Hypocrifi-
laruam detra-
hit.

Exod. 20. Leu.
19. Deut. 5.
Tob. 4. Eccl.
30. Ephes. 6.

Matth. 5.

Christus quæ-
uis DEVS hu-
manum, tamen
affectum & suæ
legi, consenta-
neum erga
Matrem, re-
tinet.

as. Itane verò nō tu potes pius esse, nisi me calūnieris impiū? Itane verò non potes honorare Deum, nisi dehonestes Matrem eius. Ecce tibi cruentum adhuc mucronē qui vno ictu Hypocrisin & mendaciū conficiet. **MARIA EST MATER DEI.** Si pro DEO pugnas, cur Matrem impugnas? An similitates sunt inter DEVM & Matrē DEI; vt Filius Matris gloriā, suam existimet contumeliam? An Mater ambitiosa, quæ Nato suo laudem præreptā velit? Dic mihi quo loco apud te mater tua est? quo futura esset, si tu quisquis es, Princeps aut Rex esses? *Humana*, inquit, *ad Deū transfertis.* Ecquid hoc mirum est, quandoquidem DEVS homo est? Sed mauius fortè me diuina ad homines transferre; En pareo. Præceptum parentes honorandi, nonne à DEO est? An ergo iniuriam DEO homini facio, si præcepti sui obseruantem credo, cum ipse professus sit; Non veni soluere legem sed adimplere? Ille qui minutias Mosaici cultus non contempsit, pessimo exemplo Matrē suam non eximio honore condecorauerit?

Audio susurros; *At DEITAS non ex Matre est.* Quid tricaris impure? Animus tuus vnde est? à parentibus? an à DEO? Non dignaberis ergò vllō amore aut honore progenitores tuos, quoniam melior tui pars non ab ipsis, sed à Deo est? *At magis interfuit Matris quàm Filij Filium hunc nasci.* Sanè; & illud addo; cum reliquo genere mortalium, hæc Mater periisset, nisi hunc Filium peperisset. Nunquid ideo minus Mater est? aut nunquid ideo naturæ nomen Filius amisit? Itaque si DEVM agnoscis hominem, humanum quoque affectum fateri, non cum qui à peccato, sed qui à DEO insitus est. An ille homo qui Deus est; inde erit à Matre magis alienus, vnde in homines cæteros factus est benignior? DEVS carnem induit, vt nos homines DEO lau-

tius

tius frueremur & honorabiles fieremus. Quod si Mater DEI non est inde facta honoratior: Igitur, te iudice, infelix Mater, cui soli obfuit DEVM ex se hominem nasci. Nam si DEVS homo, quem MARIA progenuit, DEUS non esset, plus ipsam diligeret & amplius extolleret. Durior ergò in Matrem est, quia DEVS est, & Mater tanto miserior, quanto excelsior ille quem partu edidit. Ita dum iustitiam simulas, feminas blasphemiam; Nam quem honorem MARIAE negas, Christo derogas; MARIAE enim nihil assignamus vel dignitatis vel claritatis, nisi quantum Christus non dicam pro potentia sua potuit; sed vel pro diuina benignitate voluit; vel pro conditione humana Matri debuit communicare; *Debuit* inquis, & rides. *Debuit* inquam. Cur enim Matri non debeat, qui tibi, qui mihi debet? Fide Christo, & secundum leges eius viue, iam tibi debet, non tam pro merito tuo, quam pro sponione sua. Et Matri nihil debuit post educationis & nutricationis officia? post curas & sollicitudines maternas, & plus quam virilem aut Apostolicam etiam in aduersis & cruce ipsa constantiam? Miserrimam igitur mulierum MARIAM, Gabrielem adulatorem, Elizabetham fallacem, ipsum Spiritum sanctum in ore MARIAE mendacè proclamemus; quoniam beatam eam, benedictam, & omnibus seculis deprædicandam pronunciarunt. Aut si hæc cogitare, nedum proloqui nefas est, credamus quoque nihil esse propinquius DEO, quam esse Matrem DEI, etiamsi non sit DE A.

Sed iam in sanguine suo narati Hypocrisi, suppetias laturun: prumpit MENDACIVM. *Sit, inquit, beata, sit benedicta, sit honoratissima MARIA, at non maiori ne pari quidem cum ipso DEO cultu eam prosequamur, & non faciamus DEAM.*

Marc. 16. Luc. 5
Act. 16. Rom. 4
Leu. 26. Deut.
21. & 30. II. 50.
Prou. 13. Eccl.
8. Matth. 5.
& 20. & 23. 2.
Tim. 4. Apoc.
22. &c.

Prodigiosum,
et innumeris
alijs factum
Mendacium,
MARIAM
à Catholicis vt
DEAM coli.

Ecce renascitur Lernæ Idololatricæ vnum caput: Abscis-
sum erat hoc ense; MARIA NON EST DEA. Repullulat;
& sibilat. Licet DEAM non fateamini; tamen vt DEAM
colitis; Amburendum est; Ecce titonem; MARIA EST
MATER DEI. Quid ais? Num & hunc titulum prisco-
rum Hæreticorum exemplo Mariæ vel inuides vel eripis;
atqui alterutrum est necesse. Aufer aut hunc MARIÆ ho-
norem; aut tolle mendacium tuum; Nam Catholicus ne-
mo vnquam natus inuentus est, qui MARIAM amplius
honorandam censeret quam Matrem DEI; Hæc omni-
um laudum quas humana mens excogitare, aut mortalis
lingua effari potest de Maria vel compendiū est, vel com-
plementum; MARIA EST MATER DEI; siue ad Mariæ
memoriam cælum suspicio, siue coram eius imagine in
terram me abjicio, id vnum efficio, vt contester MARIAM
esse Matrem DEI; Licet Mariam, gaudium, spem, salu-
tem, vitam tuam dicas, minus dicis quam si appellas MA-
TREM DEI. Voceseam Patronam, Dominā, Reginam,
non hominum tantum, sed cælorum, sed Angelorum;
adhuc amplius est vocari MATREM DEI. Quicquid in
Maria potestatis, dignitatis, virtutis est, inde est, quia Ma-
ter Dei est: Aliquid esset in quo Mariam vel homines alii,
vel Angeli antecellerent, nisi Mater Dei esset; Nunc infra
eam omnia sunt, quoniam Mater Dei est; quoniam Deo
homini sola post æternum illum patrem dicere potest,
Filius meus es tu, Mater & filius nomina pietatis officio-
rum vocabula, vincula naturæ, secunda post Deum fœde-
ratio; Quid hæc Mater & hic Filius? Vnum hoc forte
par natum est tam impium, & inofficiosum, quod huma-
num, quod diuinum fœdus conculcaret & dissiparet. Si-
nas igitur hominem Deum MARIÆ debere quod filius
matri debet secundum legem non solum à Deo scriptam

& pro-

Nestoriani ne-
gabant Mariā
DEI param di-
cendam. Vide
Acta Concilii
Ephesini &
Calcedonen-
sis.

Post diuinos
honorum ti-
tulos, qui soli
Deo tribuan-
tur, nullus po-
test esse illu-
strior quam
Matris DEI.

Pf. 2. Heb. 1.
D. Hier. ep. ad
Matrem vid.
& Filiam Virg.

Exod. 20.
Leu. 19.

& promulgatam, sed ipsis etiam humanis visceribus impressam. Sed ne carnem tantum aut sanguinem vrgere videar, Audi mi homo; Nonne tantum quemq; & hic inter homines & inter ipsos cœlestes Spiritus ac DEI sententiâ beatiorem censet, quantum fuerit fide, patientia, caritate præstantior? Atqui his omnibus necesse Mariam, omnes quotquot sunt, fuerunt, aut vnquam erunt fideles longè prætergressam esse; *Quo argumento, inquires? Hoc vno, quia fuit Mater DEI.*

Excutiamus fidem eius vtrum vis eam cum veterum Sanctorum, aut cum nostra fide comparemus: Certè nullius Veterum maiorem fidem nouimus, quàm Abrahami, qui in spem contra spem credidit; Et hac ipsa fide, quantum perfectior fides quæ non longè posita, sed ipso illo momento instantia credidit? ille in semine suo benedicendas omnes gentes, hæc ex utero suo Saluatorem generandum credidit; ille quasi per nebulam & vmbra aspexit; hæc distinctè ipsa quasi penetralia diuini consilii intropexit; Patrem æternum; Angelum ablegantem; Filium in uterum descendentem; Spiritum sanctum obumbrantem. Volue, reuolue omnia à condito orbe vsque ad diem Legationis Angelicæ ad Virginem, quæcunque diuinitus reuelata, prophetata, adumbrata sunt fidei nostræ arcana, nunquam cuiquam inuenies, aut incomprehensæ Trinitatis, aut Filii DEI in carne prognerandi mysterium planius promulgatum, quàm MARIÆ denunciatum sit. Hæc igitur prima & sine exemplo beatissima mortalium credidit; vis autem & fructum Fidei huius cernere. Abrahami fides sic extollitur; Credidit Abraham Deo & reputatum est illi ad iustitiam; MARIÆ vero Fides magnificentius prædicatur: Beata quæ credidisti quoniam perfecta sunt quæ dicta sunt tibi à Domi-

Matrem DEI, non solum cōnitiens, sed necessarium, summis Virtutibus omnibus Sanctis præstitisse. Gen. 15. Rō. 4. Act. 16. Matth. 8. et 15. Pf. 93. 2. Tim. 2. 1. Pet. Hebr. 10. Lucæ 7.

Fides MARIÆ

Rom. 4.
Gen. 17. & 22.

Abrahami et MARIÆ fides comparata.

Luc. 1.

Rom. 4.

Luc. 1.

B

no; Illo

MARIE Fi-
des Apostoli-
câ quoque
præstantior.
1. Ioan. 1.

Ioan. 20.

Fides nostra
hodie multis
persuasioni-
bus adiuua-
tur, quibus
MARIA ca-
ruit, atque id
eo Fide, omni-
bus præstitit.

MARIE pati-
entia & con-
stantia.
Luc. 22.

Io. 19.

no; Illo ipso quippe momento Mariani assensus ac fidei, ille in mundum atque vterum Virginis venit, qui factus est nobis omnibus pax & iustitia. Vis & Apostolorum fidem considerare? Illi crediderunt, quod viderunt & audierunt, atque ut vnus ex ipsis ait, quod manus ipsorum contrectauerunt; quo ipso nonne apparet quanto intervallo Marianæ Fidei præstantia Apostolicam antegrediat, vel eo argumento quod ipse Christus suggerit; Beati qui non viderunt & crediderunt: Antè enim in I E S V M credidit quàm oculis vidisset, aut intra casta viscera concepisset; Antè Dei Filium adoravit, quàm in vtero portavit. Qui verò postea fide excelluerunt, quiue, de nobis fide præstant, à Marianæ Fidei excelitate longissimè absumus; credimus .n. non modò post Christi & Apostolorum oracula, sed & post inaudita miracula, post innumerablem credentiũ exempla, vt hodie nõ tam laudi debeat esse credidisse; quàm ignominia in tanta Fidei luce, Fidẽ non habuisse. Concludatur itaq; ratio verè Matrem Dei, Matrem quoq; esse credentium; Vbi estis, qui omnia Sanctorum merita, omnẽ beatorum gloriã vna & sola Fide æstimatis? Certè si vobis mens & lingua constiterit, vel hoc nomine Mariam super omnes qui Fide salui facti sunt, eferetis

Simile est quod de Patientia & Cõstantia Mariana afferre possumus. Quam tu mihi maiorem monstrabis illa Apostolicã, ore Christi laudatã: Vos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis? Nisi in MARIA maiorem illa non reperies. Hæc enim & iuxta Crucem stetit, discipulis fugientibus. Iam verò ad quemnam sub cælo, maior pars paupertatis, exilii, laborum, dolorum, cruciatuũ Christi peruenit, quàm ad MARIAM matrem eius? Si enim horum sensus ad MARIAM nullus pertinisset,

non fo-

non solùm Matris, sed mulieris, sed hominis quoque nomine indigna esset, & quavis Leånâ aut Tigride sæuior? Sin autem quæcunque Christus acerba passus est, eadem ante & supra omnes sibi acerbissima perferens MARIA, cur non secundùm sanctæ scripturæ normam & Apostolicam regulam, quæ est; vt compatientes etiam conglorificentur; credamus, quæ cum Christo plurimum perpeffa est Mater eius, eandem cum ipso magnificentissimè glorificatam esse? Neque hanc gloriam quicquam imminuit, quòd sanguinem ipsa suum non fuderit; scimus enim eius animam gladium pertransisse, & nouimus pias affectiones matrum, quæ se pro filiis succidaneas victimas sæpè offerunt, & dum semel filius occiditur, vnã sæpè matrem millies emori. Neque verò hæc & alia omnia muliebriter MARIA passa est, sed viriliter ac fortiter; sexum virtute; naturam fide vnicens. Itaque nec sparsos crines, nec lacertas genas, nec caput allisum, nec brachia iactata, nec volutatum corpus, nec motus alios indecoros, aut lamenta muliebria Euangelista narrat, sed planè robur excelsissimi pectoris formatum ad cœlestem disciplinam cuius Canon est; In silentio & spe fortitudo vestra; Vixit igitur MARIA, & meritò Martyrum Regina ab vniuersa Ecclesia semper honorata est.

Caritas restat & Amor Dei, omnium Christianarũ virtutum absolutissima & præstantissima, qua etiam ipsa MARIAM supra omnes animas præcelluisse eo ipso quòd MATER DEI fuerit, nemo sanæ mentis dubitare potest. Quid enim causæ est cur Apostolorum charitatem maximè eximiam fuisse omnes credant, nisi quòd ipsa quoque Christi præsentia, & ignem illum cœlestem fouisse & ampliùs inflammasse non ambigamus?

Rom. 8.

Luc. 2.

Is. 10.

MARIA DEI
amore supra
ipsas cœlestes
animas semp
arsit.

Luc. 10.
Ioan. 20.

Maternis officiis Christo præstandis, Caritas in MARIA, mirabiliter inflammata est

Matth. 25.

Priuilgium Matris DEI, præ omnes alias matres.

Quis nostrum tam vecors est, qui non existimet, quocunque tandem amore DEVM complectatur, eum incredibiliter ipso Christi aspectu accensum iri? An frustra Christus dixit? Beati oculi qui vident, quæ vos videtis, Beati quidem illi quoque qui non viderunt & crediderunt; Sed illi quoque beatiores, quos DEVS dignatus est vt viderent quod crederent, quia nouerat eos credituros, quamuis non viderent. Quid? cœlestis ille calor Amoris DEI, nonne immensum excreuerit Christum lactando, fouendo, amplexando, osculando, alendo, vestiendo, & omnia materna officia vsque ad virilem ætatem & triginta annos perpetuos præstando? *Et hæc inquis humana sunt & naturalia;* Sed nescis hæc humana cœlestibus donis & gratiâ remunerari solere? Quod si æternam illam mercedem iis promittit, qui minimo fidelium aliquod officium exhibeant; indonata illam abire sinat, quæ ipsum illum in carne viuentem progenerauit & educauit? Ego quidem ita censeo, idq; rationibus magnis euinco, MARIA M, filium suum vehementius & ardentius amasse, quam vlla vnquam mater alia potuerit filium suum amare; Non enim fuit ea solum ratione vnica, quæ alioqui solet esse vehementissimi amoris causa, quod nempe nullam aliam prolem atque adeò amorem quodammodo haberet indiuisum; sed quod vnica erat filius, totusq; ac solius matris secundum hominem; Cæteri filii hominum, patrem ac matrem habent, neque pater matri de amore aut iure suo facile cedit; Hic totum ius & totus amor vnus matris est, sola Maria, Mater est, quæ filii sui, nullum patrem agnoscat, nisi quæ suus non est; ipsa maternum & paternum affectum & effectum præstat. Quid mirum ergo si talem natum plus dilexerit, quam vlla vnquam mater prolem suam amauerit? atque adeò nisi MARIA M cen-

tes tam

ses tam impiam, quasi natum suum minus amauerit, quàm Deus quàm quàm homo & Filius erat; necesse est fateare, mortalium ac fidelium cæterorum mentes vnâ ac simplici quadam erga Christum arsisse flammâ; MARIAM autem tergemina & multiplici face diuini amoris succensam, totam instar Seraphinorum fuisse ignâ. Quod si ipsa plus CHRISTVM, id est, hominem DEVM adamauit, quis neget magis ab ipso cæteris omnibus redamatam, atque adeò plus honoratam, excelsiùs locatam, magnificentiùs remuneratam esse.

Vides ergo in hoc DEI MATRIS nomine omnes MARIÆ laudes contineri? Meritò igitur sancta Elizabetha in huius MATRIS & FILII eius laudes effusa, vt aliquid tantâ dignitate par proferret, exclamauit; Et vnde hoc mihi, vt veniat MATER DOMINI MEI ad me? Magnum est, benedictam, beatam esse; Sed quanto maius, esse MATREM DOMINI NOSTRI ac DEI NOSTRI? Nam quæ MATER DEI est, solo Filio inferior est, cæteris autem omnibus superior; hoc ipso, quòd ILLE, à quo sunt omnia, quadamtenus ab IPSA est. Ipsæ cœlestes animæ, eam qua perpetuò fruuntur felicitatem, CHRISTO debent, non solùm quàm DEVS ab æterno est, sed quàm in tempore HOMO natus est. Et licet beauerit Angelos antequàm nasceretur; debent tamen ei Beatitudinem suam acceptam referre, quia certè virgineo vtero proditurus, sanguinem fusurus, & in corpore passurus erat; An non igitur & Angelis præferatur ILLA, per quam habuit Christus, vnde & homines redimeret, & Angelos bearet? An illa Mater nõ extollatur meritò super omnes, per cuius Filium omnes qui in cœlo sunt, aut erunt, perpetuâ felicitate perfruuntur.

Nulla humana Eloquentia, MARIAM magis laudare potest, quàm quod sit Mater DEI.

D. Bernard. Sermon. 22. Super Cant.

Maria multi-
plici iure super
omnia creata
honorari de-
buit, vt Mater
DEI hominis
& Legislatoris.

Atque vt ad principium, imò ad Trophæum rede-
am; quid est cur neges MARIAM à FILIO suo super om-
nia quæ ab illo creata sunt honore euectam esse, si id vt
DEVS, pro maiestatis infinitate efficere potuit; & vt
HOMO pro clementia sua voluit; vt LEGISLATOR pro-
pter exemplum debuit? Vt Matrem ergo DEI honora-
mus MARIAM super omnes alios Vnam, sed longè
minùs, quàm Vnum illum DEVM DEI, & huius MA-
TRIS FILIVM. Nec quàm MATER quidem est, FI-
LIO eam qua HOMO est præferimus; quid præferi-
mus? nec adæquamus? quid adæquemus? longiori in-
teruallo ab eius dignitatis excellentia distare credimus
quàm verbis explicare possimus; Neque enim si credo
labe puram, parem FILIO credo; Etiam primus homo
labe purus erat creatus; nunquid ideo DEO par aut æ-
qualis; neque si per CHRISTVM omnia EAM pos-
se confido, CHRISTI aut diuinam potestatem tribuo;
Nonne mortalem nouimus, qui viuens adhuc fateba-
tur; Omnia se in eo posse qui se confortaret? Itaque MA-
TREM DEI dicimus; non DEVM, ne DEAM quidem;
quanquam & ipsum DEÆ nomen quia sexum notat, di-
uinitatem abrogat.

Philip. 4.

Heretici Men-
daces studiofi-
us vestigant
in Scripturis,
vt inueniant,
quo MARIAM
quàm quo Di-
abolum oppu-
gnent: Sed nõ
mirum si plus
oderunt Ma-
trem DEI, quàm
patrem suum
Diabolum, qui
mendax erat
ab initio.

Ioan. 1. & 19.

Marth. 12.

Sed adhuc seminecem linguam vibrat multiceps,
sed trunca bestia; *At ipse filius Matrem suam quam tantis
effertis preconis, ne hoc ipso quidem Matris nomine vnquam di-
gnatus est. Mulier à filio iteratò ac sæpius appellata est, non Mater.
Tum auditus est, omnes eos qui Deo obsequerentur Matri aequi-
parare. Quàm paucis verbis quantum veneni latet. Nus-
quam narrant Euangelistæ CHRISTVM MATRIS no-
mine suam Matrem appellasse; igitur nunquàm eam MA-
TREM appellauit; Hæc est fides qua in scripturis sacris*

versan-

versantur isti; Eadem ratione argumentari possis, CHRISTVS in Euangelio nusquam legitur à Matre lactatus aut alio modo nutritus, aut vestitus esse; ideo ab ipsa infantia vsque ad tricesimum annum lacte, cibo, veste, semper caruit, nisi fortè dicas panniculos illos quibus eum Mater inuoluerat, cum corpore adolescente creuisse. At mihi tam certum est suauissimo MATRIS nomine MARIAM frequentissimè à Filiolo suo salutatum, quàm certum est eius vberibus lactatum, brachiis gestatum. *Cur igitur, inquis, Euangelistæ non narrant?* at ego; cur & illud tacent? Quid opus fuit ea recensere quæ nihil peculiaris mysterii habent, quæq; aliunde sunt manifestissima. Quanquam si MATREM nunquam eam nominasset, an ideo Mater non fuisset?

Tria tamen tempora narrant Euangelistæ, quibus humanitùs rem æstimanti videretur opportunum fuisse, vt MARIAM Christus MATREM appellaret; In templo cum dolorem suum Mater exposuisset; In nuptiis cum vini inopiam FILIO declarasset; sub Cruce dum sola morienti assistisset; sed si ex fide sincera hæc æstimes, per opportune etiam tum Matris nomine abstinuit: In templo quidem humana MATER non agnoscitur vt cœlestis Pater placetur; atque ut scias vbi DEI causa agitur, humanos affectus seponendos esse; ille qui extra templum in domo materna non tantum vt filius parentibus, sed vt mancipium spontè Dominis subiectus est; in domo DEI paterna sic agit tanquam necessitudinem sanguinis ignoraret: In nuptiis quoque quoniam diuina potentia miraculum patraturus erat, vt se PATRIS æterni FILIUM doceret, quod præsentibus ignorabant, maluit MARIAM mulierem quàm MATREM appellare; ne nihil præ aliarum matrum Filiis peculiare habere crederetur; simul vt intelligeretur

Christus Mariam Matris nomine non minus blandè compellauit, quàm opportune abstinuit interdum præsertim vero ter

Luc. 2.

Io. 2:

Io. 19.

1. Dum in templo inueniretur.

2. Dum miracula patraret.

3. Dum in cruce penderet

quod MATREM haberet in terris, non vt in cæteris hominibus necessitatis, sed electionis ac gratiæ fuisse. Quod autem ne in Cruce quidem nomine blandissimo MATRIS vsus sit; id quoque vel ad solatiolum aliquod, vel ad dignitatem Sanctissimæ matrum spectauit. Potuit amabilissimum MATRIS nomen in tam acerbo FILII casu, maternum pectus vulnerare, aut inimicis astantibus vtriusque irridendi causa esse. Fortassis etiam tantam in MATRE sua CHRISTVS cognouit constantiam, quæ concessa ac debita naturæ vel sanguini blandimenta iam non requireret, & miserabilis ac communis hominum sortis memor; mulier hoc tempore, quàm MATER dici mallet; ne vel pristinæ modestiæ & humilitatis oblita, aliquid amplius cæteris mortalibus sibi arrogare, aut salutis publicæ per FILII sanguinem & mortem recuperandæ, non egere videretur.

Christus tantum amat & honorat Matrem, vt quoscunque caros habet, Matres vocet.

Quod verò tandem eos qui faciant voluntatem Patris sui, matris, fratris, & sororis nomine CHRISTVS dignatus est, id nõ ad minuendam, sed ad augendam potius MATRIS dignitatem pertinet. Primùm enim non de sola MATRE sermo est, sed de tota cognatione sanguinis; neque comparisonem CHRISTVS inter MATREM suam & alios fideles illic instituit, sed id duntaxat docuit, sibi non minus cordi esse, vt minimi quique ad salutem per Euangelium, quod annunciabat venirent, quàm illi qui essent propinquissimi secundùm carnem; omnemque se malle curam cognatorum deponere, quàm eam ad quam à PATRE missus erat functionem Euangelii annuncian- di, propter ipsos deserere. Quod si etiam solius MATRIS mentio facta esset, eo ipso non parum honoris accessisset; quod CHRISTVS docuisset eos qui cælestibus mandatis diligenter obsequerentur propè ad eam honoris excel-

sitatem

litatem peruenturos, ad quam ipsa, quæ eum peperisset, MATER euecta esset;

Sed quid agimus? nostrum est de Mendacio triumphare, non belligerare modò; Firmemus igitur Trophæum aduersus Mendacium. MARIA EST MATER DEI. Nullum maiorem honorem MARIE, Catholica defert Ecclesia quàm qui deceat MATREM DEI; neque minus neque amplius eam venerandam atque colendam docet. Nimmùm ille profectò eloquentiæ suæ confidit, aut potentiæ DEI diffidit, qui suis verbis sperat MARIAM se illustriori laude exornare posse, quàm si appellet MATREM DEI. Ut enim nihil in hoc vniuerso, DEO perfectius & absolutius cogitari; sic nihil eidem propinquius, gratius aut carius fingi potest aut debet, quàm MATER eius, nisi NATVRÆ CONDITOR NATVRAM ipsam inuertat hac vna in re, in qua suam bonitatem maximè monstrare debuit; cum in eadem nostram pietatem imprimis elucere voluit, atq; sub graui pœna sanxit. Hoc cetero tandem est debitos SOLI DEO honores, MARIE tribuere, aut supra conditionem suam attollere? Non est profectò, non est. Sed MATRIS DEI nomine calcatum & minutissimè contritum est grande & fecundum Mendacium, cum innumerabili & pestilente sobole sua minutiorum mendaciorum, super quibus cumulatis prostratis altissimè Trophæum hoc defigimus aureis literis præferens MATREM DEI, quod veluti sublatum

Laudationum omnium signum, cætera præconia,
& encomia latissima & amplissima
consequantur.

C

TRO.

Matris DEI
nomen magna
& multa mendacia
Hæreticorum sternit.